

Denní stacionář pro seniory Chvalčov slaví 25 let

ČTVRT STOLETÍ BLÍZKOSTI, POMOCI A SPOLEČNÝCH CHVIL.

*Těšíme se na další
společné roky!*

2001 → 2026 25 let Denního stacionáře pro seniory Chvalčov

Místo, kde se lidé nepotkávají jen kvůli péči, ale především proto, aby spolu žili.

2001

Začátky v prostorách
bývalé mateřské školy.

Společné chvíle, aktivity a
radost.

2026

Nové vybavení, moderní
a bezbarierové zázemí.

260 klientů

Stovky příběhů lidí,
kteří vytvořili tým.

Dne 28. listopadu 2001 byla slavnostně otevřena charitní Domovinka ve Chvalčově, nyní Denní stacionář pro seniory Chvalčov. Začínali jsme se 4 klienty. V roce 2025 navštěvovalo stacionář 35 klientů.

Z malé Domovinky vyrostlo místo, kam se lidé těší. Zeptali jsme se prvních zaměstnanců:

Jiřina Hurtová

„Založíme domovinku pro důchodce, napadlo mě v době, kdy jsem v Charitě pracovala jako zdravotní sestra v domácí péči. V terénu jsem viděla, jak jsou nemocní odkázáni sami na sebe, že potřebují i jinou společnost a různý program. To jim rodina nemohla poskytnout, i když se starala, jak nejlíp mohla,“ popsala myšlenku Jiřina Hurtová. Pracovala ve stacionáři 5 let, poté se začala naplno věnovat práci pro obec Chvalčova.

Na co z počátků stacionáře nejraději vzpomínáte?

„Nejraději vzpomínám na samotnou možnost stacionář otevřít. Věděla jsem, že obec má nevyužité prostory, které by pro jeho provoz byly ideální. Společně s panem ředitelem bystřické charity jsme navštívili několik již fungujících stacionářů, abychom získali

Za historií stacionáře jsou především lidé. První vedoucí Jiřina Hurtová vzpomíná, že myšlenka na vznik Domovinky se zrodila při její práci zdravotní sestry v domácí péči. V terénu viděla, že někteří nemocní nepotřebují pouze zdravotní pomoc, ale také společnost, program a možnost být mezi lidmi.

inspiraci a představu o jejich fungování. Dlouhodobě mě také trápilo, že někteří lidé nemají doma vhodné podmínky ani pro základní hygienu. A tak jsem byla ráda, že jsme mohli ve stacionáři v rámci rekonstrukce vybudovat nový a bezbariérový sprchový kout.“ Ten zpočátku využívala i pečovatelská služba ke koupání klientů, kteří k tomu doma neměli dostatečné podmínky.

„Během krátké doby se podařilo prostory zrekonstruovat. Bylo pro mě důležité, aby se stacionář otevřel ještě před zimou. Povedlo se. Vytvořili jsme

místo, kde se mohou senioři setkávat, trávit čas ve společnosti druhých a zároveň zde mají zajištěnou potřebnou pomoc a podporu.“

Co Vás na práci ve stacionáři nejvíce těšilo?

„Nejvíce mě těšilo, že jsme mohli pomáhat lidem, kteří naši pomoc potřebovali. Zároveň jsme dokázali ulevit jejich rodinám od náročné péče a seniorům zajistit podporu, kterou potřebovali pro důstojný a spokojený život. Měla jsem radost, že jim můžeme zpříjemnit stáří, nabídnout

společnost, pocit bezpečí a místo, kde se cítí dobře.

Jak se změnilы potřeby klientů během let?

Začínali jsme s klienty pouze z Chvalčova, postupně se však přidávali i lidé z dalších obcí v rámci ORP. Zpočátku veřejnost přistupovala ke stacionáři spíše opatrně, někdy dokonce s nedůvěrou. Když však lidé viděli, jak stacionář ve skutečnosti funguje a jaký přínos má pro klienty i jejich rodiny, jejich pohled se změnil.

S prvními klienty jsme trávili čas především povídáním, četbou knih nebo jednoduchými činnostmi, mezi které patřilo například i páření svetrů. Postupem času se však potřeby klientů měnily a my jsme se jim museli průběžně přizpůsobovat. Rozšiřovali jsme nabídku aktivit i poskytované podpory tak, aby co nejlépe odpovídaly jejich aktuálním potřebám.“

Podobně vzpomíná na začátky i první zaměstnankyně Dobroslava Jakubcová. Zpočátku přicházeli klienti často uzavření a nejistí. Díky laskavosti, trpělivosti a pochopení však postupně získávali důvěru. „Vytvořili jsme prostředí, ve kterém jsme fungovali jako jedna velká rodina.“

Dobroslava Jakubcová

Na co z počátku stacionáře nejraději vzpomínáte?

„Začátek byl krásný, i když jsme ještě nevěděli, co nás čeká. Postupně se před námi otvíraly nové možnosti a každý den byl něčím obohacující. Když k nám přicházeli noví klienti, bývali často uzavření a nejistí. Postupem času se však začali otevírat, důvěřovali nám a právě naše laskavost, trpělivost a pochopení jim v tom velmi pomáhaly. Velkou výhodou pro mě bylo, že jsem znala mnoho lidí z okolí, jejich vzájemné vazby i rodinné vztahy. Mohla jsem s nimi vzpomínat na jejich minulost, známa místa i společné zážitky. Vytvořili jsme

prostředí, ve kterém jsme fungovali jako jedna velká rodina.“

Jak se změnilы potřeby klientů během let?

„Postupem času přibývalo administrativy, což jsem vnímala jako čas, který ubíral prostor pro práci s klienty a pro jejich potřeby. Složení klientů se neustále měnilo, takže kolektiv nikdy nebyl stejný a každý den přinášel nové situace i výzvy. Mohli jsme klientům nabídnout něco, co jim doma často chybělo – přijetí takových, jací byli, bez odsuzování a s respektem. Právě díky tomuto přístupu se mnozí cítili bezpečně a přijímali. Někteří z nich si při návštěvách kněze

dokonce znovu našli cestu k víře, která se pro ně stala zdrojem útěchy a naděje.“

Co Vás na práci ve stacionáři nejvíce těšilo?

„Celých patnáct let jsem chodila do práce i z práce s radostí. Každý den mě moje práce naplňovala a obohacovala. Díky příběhům našich klientů jsem se neustále učila něčemu novému a získávala nový pohled na život. Život ve stacionáři přinášel nejen těžkosti, které klienty trápily,

ale také radost z každého společně prožitého dne a z malých každodenních okamžiků. Velkým darem pro mě bylo, že jsem si výborně rozuměla se svou kolegyní, se kterou jsem ve stacionáři působila už od jeho otevření. Vzájemně jsme se doplňovaly, podporovaly jedna druhou a společně vytvářely prostředí, ve kterém se dobře cítili nejen klienti, ale i my.“

Zaměstnanci z roku 2006. Zleva: Ingrid Vaculiková, Naděžda Mičáková, Helena Seifertová, Dobroslava Jakubcová

Paní Helena Seifertová byla u zahájení provozu a celých 25 let ve stacionáři pracuje. Jak se proměnili klienti i požadavky na službu za 25 let?

Helena Seifertová

Na co z počátku stacionáře nejraději vzpomínáte?

Vzpomínám na to, že jsem mohla být u zrodu něčeho nového – služby, která se teprve rodila a na jejímž začátku jsem se mohla aktivně podílet. Ve spolupracovníci Dobrušce jsem našla velmi empatickou a moudrou kamarádku, která pro mě byla inspirací nejen v práci, ale i v osobním životě. Velkou oporou pro nás bylo také vedení, které nám důvěřovalo a dávalo prostor k realizaci našich nápadů. Ráda vzpomínám i na otce Stanislava, který zde zahájil pravidelné středeční pobožnosti a přinášel nám duchovní podporu a dobrou náladu

Jak se změnila potřeba klientů během let?

Za tu dobu je patrné, že dnes stacionář využívá jiná generace

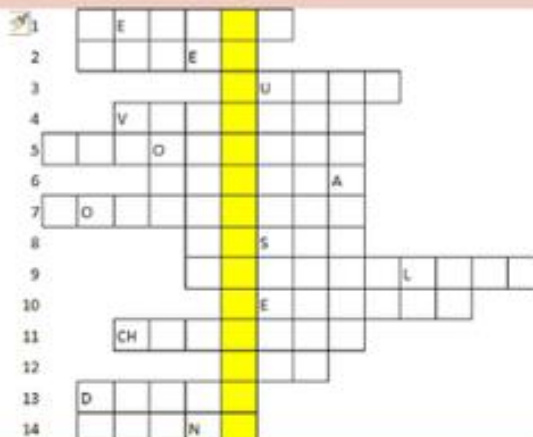
klientů. Dříve si klienti rádi povídali, byli více zaměřeni na praktickou činnost, např. páření, háčkování, pletení, z čehož se pak vytvářely různé výrobky. Menší zájem byl o procvičování paměti, společenské hry nebo cvičení. Dnes mají větší chuť učit se novým věcem, zajímají se o aktuální dění a aktivně se zapojují do nabízených činností. Často přicházejí s jasnou představou o tom, co od pobytu ve stacionáři očekávají, a často vědí, proč sem chodí a co zde chtějí dělat. Vzájemně tvoří kolektiv, ve volných chvílích si spolu povídají, nosí si pozornosti.

Co Vás na práci ve stacionáři nejvíce těší?

Moje práce je různorodá, naplňující, ve výborném kolektivu kolegyní, navíc v krásných prostorách. Je to práce s lidmi, jejichž životy mě mnohdy inspirují.

Také rádi luštíte? Vymysleli jsme pro Vás:

1. Musí klient jezdit do stacionáře každý den?
2. Kolik klientů se může ve stacionáři sejít v jeden den?
3. Jak se do stacionáře můžeme dopravit?
4. Kdo je patronem charity?
5. Jakou činnost využívají klienti stacionáře po obědě?
6. Co bylo v prostorách stacionáře dříve?
7. Co probíhá ve stacionáři pravidelně ve středu?
8. Nejsilnější lidský cit.
9. Jaká sbírka pomáhá obnovit vybavení stacionáře?
10. Pro koho je stacionář určený?
11. V jaké obci se stacionář nachází?
12. Je součástí aktivit ve stacionáři procvičení paměti, cvičení a procvičení jemné motoriky?
13. Místo kam se ze stacionáře vracíme.
14. Je stacionář denní nebo týdenní?

**Nejde pouze o péči, cvičení nebo aktivizační program.
Jde o vztahy, důvěru, bezpečí a obyčejnou lidskou blízkost.**

Potvrzuje to i dlouholetá klientka, která stacionář navštěvuje už 14 let. Zpočátku se jí do stacionáře vůbec nechtělo. Dnes říká, že jak je ráda, že může mezi lidmi, cvičit, setkávat se se známými a popovídat si. A dodává, že díky tomu mají možnost odpočinout si i její blízcí a ona sama má potom lepší náladu.

Paní Blaženka

Co Vám běželo hlavou, když Vám řekli, ať začnete chodit do stacionáře?

„Myslela jsem si, že mě naši chtějí někam strčit. Aby měli klid. Byla jsem krátce po mozkové příhodě. Takže jsem to s pohybem měla složité, potřebovala jsem pomoc rodiny. Stacionář jsem odmítala, ale po několika návštěvách, jsem zjistila, že je to tu fajn.“

Jak Vám stacionář pomáhá v běžném životě?

„Člověk aspoň někam vypadne, doma jsem sama, i když za mnou často chodí děti. Do stacionáře za námi chodí pan farář, můžu tady cvičit a chodit s chodítkem. Když potřebuji, tak se mohu i osprchovat. Setkávám se tady se stejnými lidmi, ráda si vždy popovídám, něco se dozvím. Naši si odpočinou, a já mám pak i lepší náladu.“

„Sem se chodí žít.“

Náš nejoblíbenější recept na pečení: buchta Prošívaná deka

Ingredience na těsto:

- 1 hrnek (250 ml) polohrubé mouky
- 2 lžíce moučkového cukru
- 12 lžic mléka
- 2 lžíce oleje
- 1 vejce velikosti L
- 1 vanilkový cukr
- 1 lžička prášku do pečiva
- 1 lžíce kakaa
- **Náplň:**
- 1 polotučný tvaroh ve vaničce
- 1 žloutek
- 1 lžíce vanilkového cukru
- trocha mléka k naředění

Postup:

Smíchejte v misce všechny suroviny na kakaové těsto a nalijte do máslem vymazané zapékací misky.

Promíchejte všechny suroviny na náplň. Nabírejte lžící a dělejte do těsta větší kapky.

Pečte pomalu při 170 °C, asi 20–30 minut.

Denní stacionář pro seniory Chvalčov letos slaví 25 let. Za jeho čtvrtstoletím jsou stovky příběhů, společných chvil, přátelství i pomoci rodinám.

Před pětadvaceti lety vzniklo ve Chvalčově místo, které dnes mnozí považují za samozřejmou součást života obce. V roce 2001 se díky spolupráci Charity Bystřice pod Hostýnem a obce Chvalčov podařilo přeměnit nevyužívané prostory bývalé mateřské školy na Charitní Domovinku – dnes Denní stacionář pro seniory Chvalčov. Rekonstrukce proběhla díky velkému finančnímu daru Nadace Civilia Praha a za přispění obce Chvalčov. Na vnitřní vybavení byla využita část výtěžku z Tříkrálové sbírky a to 165.000,-.

Rekonstrukce trvala pouhé dva měsíce a 28. listopadu 2001 se uskutečnilo slavnostní otevření a požehnání nové služby.

Tehdy ji využívali první čtyři klienti.

Vedoucí stacionáře: Jiřina Hurtová

První zaměstnanci: Dobroslava Jakubcová, Helena Seifertová

Slavnostního otevření se účastnil P. Stanislav Jordán a Mons. Josef Šich, který požehnal nově vznikající službě a jejím prostorům.

Myšlenka vzniku stacionáře byla jednoduchá, ale velmi potřebná.

V regionu chyběla služba, která by pomohla rodinám pečujícím o své blízké doma. Měla nabídnout společnost a podporu lidem, kteří by jinak zůstávali sami ve svých domácnostech.

A co můžeme říct o stacionáři po 25 letech? Je to především místo, kde člověk není sám. Každý den zde začíná společným setkáním, povídáním, cvičením, kávou a svačinou. Procvičuje se paměť, tvoří, vzpomíná, slaví i obyčejně povídá. Nejde však jen o jednotlivé aktivity. Důležité je především společenství a pocit, že člověk někam patří. Jak se kdysi objevilo ve stacionářském zpravodaji: „Sem se chodí žít.“

„Správná volba seniorů, jak prožít den.“

Vedoucí služby:

Jiřina Hurtová 1. 12. 2001- 31. 7. 2005

Ingrid Vaculíková 1. 8. 2005 – 30. 6. 2018

Ludmila Trefilíková 1. 8. 2018 – dosud

Spolupráce s kněžími z Bystřické farnosti

Pravidelná středeční pobožnost ve stacionáři

Stanislav Jordán – 2002-2017

Jan Hrudík – 2016-2024

Michal Krajewski – 2024 – dosud

Kaplani

Wojciech Jerzy Zapiór 2017-2018

Michal Zahálka 2019-2020

Josef Hovád 2020-2022

Josef Biernát 2022-2023

Jan Svozílek 2023-2024

Lukáš Gelnar 2024 – 2026

Od samého začátku spolupracujeme s MŠ a ZŠ Chvalčov a také se ZUŠ Bystřice pod Hostýnem.

Za čtvrt století se proměňovali klienti, zaměstnanci i samotné prostory. Stacionář se postupně modernizoval, mimo jiné díky podpoře Tříkrálové sbírky. Přibýly nové postele, relaxační křesla, kompenzační pomůcky, upravilo se zázemí pracovníků i terasa.

V roce 2024 vzniklo na terase venkovní cvičiště a v roce 2025 byla obnovena část kompenzačních pomůcek a pořízena nová skříň na aktivizační potřeby.

Důležitou součástí života stacionáře jsou také výlety, výstavy, besedy, spolupráce se školami, návštěvy kněží a pravidelná středeční pobožnost. Klienti během let navštívili například Kroměříž, Velehrad, Hostýn, Zoo Zlín, Rožnov pod Radhoštěm, Nový Jičín nebo Výstaviště Floria. Cestovali také prostřednictvím virtuálních poutí a při besedách se podívali do nejrůznějších koutů světa.

Za 25 let prošly stacionářem desítky lidí. Za rok 2001 byli první čtyři klienti, v roce 2025 jich bylo 35. Nejmladšímu klientovi bylo 41 let, nejstaršímu 97. Nejdéle službu využívá klientka Blaženka a to nepřetržitě od roku 2012.

Čtvrt století je dlouhá doba. Za čísla a daty jsou ale především lidé – ti, kteří službu pomáhali založit, ti, kteří o klienty každý den pečují, rodiny, které díky stacionáři mohou lépe zvládat péči o své blízké, a především samotní senioři.

Náš denní stacionář tak po 25 letech zůstává místem, kde se lidé nepotkávají jen proto, aby společně strávili den. Potkávají se proto, aby spolu žili – povídali si, vzpomínali, smáli se, cvičili, tvořili a byli si navzájem nablízku. A právě v tom spočívá jeho největší hodnota.

V říjnu 2014 vznikl program „AKTIVITY“ ve stacionáři, který pravidelně zval veřejnost na úterní setkání s různými tématy. Nechyběl výtvarný ateliér, besedy nejen o cestování. Cílem bylo stacionář co nejvíce otevřít veřejnosti a pozvat k občasné návštěvě i aktivní seniory a lidi středního věku, podpořit tak společenský kontakt našich klientů a zvýšit povědomí o službě denního stacionáře. Vytvořit prostor pro sdílení a společenství. To se nám podařilo, v průběhu fungování Aktivit se vytvořila stálá sestava návštěvníků.

Činnost byla bohužel ukončena s příchodem pandemie Covid 19. V lednu 2020 a již nebyla obnovena.

Každoročně v září nabízíme možnost prohlídky stacionáře za provozu v rámci Dne otevřených dveří.

Děkujeme všem pracovníkům, klientům a jejich rodinám. Děkujeme obci Chvalčov za trvalou a vstřícnou spolupráci a všem dalším podporovatelům. Vy všichni jste byli a jste součástí našeho společného příběhu.

Adresa:

Školní 798, Chvalčov

Telefon:

573 332 683; 777 763 780

Charita Bystřice
pod Hostýnem